

Катерина Сігаєва,

студентка 6 курсу

Факультет психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **Н.М. Щербакова**, к. пед. н., доцент (БДПУ)

ГУМАННА ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ В НУШ

Розбудова України як демократичної держави зумовила необхідність цілеспрямовано реалізувати в навчально-виховній роботі з учнями гуманістичну парадигму освіти. Виконання цього завдання зумовлено глибинними змінами в структурі освіти, пов'язаними з модернізацією та реформуванням освіти в Україні.

Питання гуманізації педагогічного процесу розглянуто в працях багатьох учених, зокрема, Ш. Амонашвілі (особистісно-гуманна основа педагогічного процесу у початковій школі), Ю. Бабанського (шляхи і засоби оптимізації навчального процесу), І. Підласого (сучасний погляд на традиційні аспекти педагогічного процесу), О. Савченко (оновлення змісту освіти початкової школи), В. Сухомлинського (гуманізація взаємодії суб'єктів навчально-виховного процесу, гуманізм як педагогічне кредо вчителя), К. Ушинського (цілісність і єдність педагогічного процесу) та інших.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні необхідності організації гуманної взаємодії суб'єктів освітнього процесу в початковій школі.

Методи дослідження: *теоретичні* – аналіз педагогічної, психологічної, методичної літератури, нормативно-правових і навчально-методичних документів з проблеми дослідження з метою обґрунтування необхідності гуманної взаємодії між суб'єктами педагогічного процесу.

Нормативною основою модернізації національної освіти є: Закон України «Про освіту» (2017), Державний стандарт початкової загальної освіти (2018), Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (2013). Ці та інших документи визначають пріоритет цінностей, стратегію і основні напрямки розвитку освіти. Зокрема в Концепції нової української школи підкреслено важливість створення максимально сприятливих умов для виховання вільної незалежної особистості, орієнтації на інтереси та досвід учнів, створення навчального середовища, яке б перетворило навчання на яскравий елемент життя дитини; забезпечення свободи і права дитини в усіх проявах її діяльності, урахування її вікових та індивідуальних особливостей, забезпечення морально-психологічного комфорту дитини.

Сутність осмисленого гуманного ставлення до іншої людини полягає в зосередженні на її інтересах, долі, труднощах, вчинках, турботі й піклуванні про неї. У центрі гуманного педагогічного процесу має бути не метод, не спосіб, а сама дитина, її почуття, переживання і проблеми. Гуманні стосунки необхідно спрямовувати на бережливе ставлення до особистості, бажання педагогів попри всі складності не порушити її індивідуальних особливостей, а зберегти їх і розвинути.

Побудова гуманних взаємовідносин суб'єктів педагогічного процесу

вимагає дотримання основних засад педагогіки партнерства, які полягають у спілкуванні, взаємодії та співпраці між учителем, учнем і батьками. Суб'єкти такого процесу, об'єднані спільними цілями та прагненнями, є добровільними й зацікавленими спільниками, рівноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат.

Утілюючи ідеї педагогіки партнерства, вчителю необхідно використовувати в своїй роботі не тільки стандартні методи організації навчально-виховного процесу, але в більшій мірі виявляти ініціативу і будувати навчання і виховання таким чином, щоб дитина була постійно залучена до спільної діяльності.

Отже, гуманні взаємовідносини можуть будуватися на засадах педагогіки партнерства – спілкування, взаємодія та співпраця між суб'єктами педагогічного процесу, які об'єднані спільними цілями та прагненнями, є добровільними й зацікавленими спільниками, рівноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бібік Н. М. Нова українська школа: поради для вчителя / Під заг. ред. Бібік Н. М. — К.: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. — 206 с.
2. Унгурян І. К. Формування гуманних взаємовідносин педагога та учня як складова педагогіки партнерства нової української школи / І. К. Унгурян // Духовність особистості: методологія, теорія і практика. 2017.— №4 (79) — С. 330-334.

Ганна Семікіна,

2 М курс факультет психолого-педагогічної освіти та мистецтв,

Науковий керівник: **Л. Г. Ярошук,**

кандидат педагогічних наук, доцент (БДПУ)

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Початок ХХІ століття – період активного створення нової системи освіти як у світовому просторі, так і в Україні, яка орієнтується на світові і європейські стандарти. Цей процес викликаний глобальною комунікацією, інтеграцією світових регіонів, прагненням етносів жити в єдиному цивілізованому просторі, що в свою чергу потребує таких необхідних і важливих якостей особистості, як комунікативна компетентність, здатність до безконфліктної міжособистісної взаємодії, толерантність, здатність до самостійного оволодіння знаннями й уміннями, до їх творчого використання.

Україна належить до багатонаціональних держав, і перед нею так само постає завдання підготовки молоді генерації до життя й конструктивної діяльності за умов історично зумовленого культурного розмаїття і зростаючої відкритості суспільства глобальному світові. Саме